

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

Fjerde Session.

32te Møde.

Mandagen d. 6. December.

(Fortf.)

Finansministeren (fortf.): Deraf vil det sees, hvorledes der dengang imellem forskellige Autoriteter, og tilsidst imellem de 4 Stænderforsamlinger, var en overmaade stor Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at lade Sukkerraffinadeurerne beholde den her omtalte Begunstigelse med Hensyn til Indførelsen af det saakaldte Lumpensukker; det var med særligt Hensyn til det kort iforveien ophævede Indførselsforbud for raffinerede Sukkere, at der endnu skete en Udtagelse, hvorved Raffinadeurerne i nogen Tid skulde beholde denne Begunstigelse, og, medens nogle af Stænderforsamlingerne bestemte stode paa, at denne Begunstigelse skulde vedblive, var der Andre, der vare stemte for, at den slet ikke skulde indrømmes. Resultatet blev, at den høifalige Konge dengang, ved Tarifen af 13de Marts 1844, gik en Middelvei, som vistnok ogsaa den Gang havde Meget for sig; i ethvert Tilfælde var det forstigtigt. Det blev nemlig sagt, at, da saa kort Tid er forløben, siden Raffinadeurerne mistede den Beskyttelse, der laa i Forbudet imod Indførelsen af fremmede Sukkere, saa skulde Raffinadeurerne endnu i 3 Aar beholde denne Begunstigelse. Man slap saaledes ud af dette mislige Forhold, da de 3 Aar vare forløbne, og jeg anseer dette for meget heldigt; thi den væsentligste Indvending, som er anført imod denne Begunstigelse, gjøres endnu. Det er nemlig den, at det ikke er muligt, ved nogen Control aldeles fuldstændig at sikke sig imod Misbrug. Man kan bestroe med Beenkul saa meget man vil, man kan slaae istykker, ikke saa meget man vil; thi det tillader Tiden ikke;

men saa Meget, Tiden tillader det, og det vil dog være muligt, at Misbrug kunne finde Sted ved Indførelsen. Deraf følger, at Statskassen taber, og det virkelig ikke Lidet, ved at disse Lumpensukkere, som ere meget mere sukkerholdige end det raae Sukker, indføres imod samme Told. Det er ogsaa af en meget væsentlig Indflydelse paa den directe Handel. En Statsaat som Danmark maa i sin directe Handel væsentligt og først blandt alle Artikler see hen til Raasukkere; men man imødegaaer i en ganske overordentligt Grad Indførelsen af disse Raasukkere ved at tilstaae Begunstigelse for Lumpensukkere, og hvad der er det Værste ved denne Begunstigelse for selve Fabrikkerne, det er, at den ikke virker eens paa de forskellige Fabrikker; de Fabrikker, som ere væsentligst henvisne til at tage deres Materialier fra oversøiske Steder, have en meget mindre Opfordring og Lælighed til at benytte Lumpensukkere end de, der ligge i Nærheden af Hamborgs-Markedet og kunne indføre i store Quantiteter; der opstaaer derved en Ulighed for Raffinadeurerne i de forskellige Dele af Landet, som er meget utilraadelig. Jeg vil ønske, at den ærede Rigsdagsmand i det Mindste først vil gjøre sig bekendt med de nævnte udførlige Forhandlinger, inden han yderligere forsvarer sit Ændringsforslag; næstskuld det være mig, naar han vilde frasæbe begge Ændringsforslagene og holde sig til Udfæstet.

Lehmann: Skjøndt det tildeels allerede er skeet af den ærede Ordfører i Sagen, saa finder jeg det dog passende, at ogsaa et Medlem af Forsamlingen, udenfor Udvalget, gjør Indsigelse imod den Maade, hvorpaa Udvalgets Behandling af Sagen her er bleven characteriseret. Jeg sigter derved naturligviis ikke til enkelte Udtryk, idet den ærede Rigsdags-